

Grups municipals

laveu.cat/latevaveu

D'acord amb el Reglament d'ús de Mitjans d'Informació per als grups municipals, cadascun d'ells disposa d'aquest espai mensual per referir-se a la seva activitat en la corporació i en el municipi i a assumptes d'interès públic municipal. Correspon als edils elaborar l'escrit i assumir la responsabilitat del seu contingut, amb total indemnitat de l'Ajuntament i de la gerència i la direcció del mitjà. Les intervencions hauran de basar-se en el respecte mutu, s'evitarà la confrontació personal i caldrà mantenir unes normes bàsiques de conducta i de cortesia pública. En cap cas es podran destinar els espais reservats a propaganda electoral o a la petició del vot.

Això sembla el dia de la marmota

Tornem a començar el mes de febrer d'enguany sense proposta de pressupostos, altre cop. Sembla que el govern de la nostra ciutat, que tant critica endarreriments dels governs anteriors, es troba prou còmode incomplint compromisos, mentre dedica tots els seus esforços a no sabem què. Senyors i senyores del govern, per fer millors a la ciutat, aquestes s'han de treballar, fer els projectes, buscar el finançament i dur-les a terme, si és possible, dins del termini del mandat. És a dir, que per a la primavera de l'any vinent aquest govern hauria de ser capaç de presentar un seguit de fets duts a terme o, si més no, al menys una part de tots aquells que portaven a la seva campanya electoral i que van plasmar en el Pla d'actuació municipal 2015-2019 presentat, amb bombo i boato. Pla que, a hores d'ara, costa de trobar al web municipal.

On són les accions de millora que plantejaven? Quines han dut a terme en aquests dos anys i mig? S'han adonat vostès què, en el moment que surti aquesta edició de *La Veu*, els hi queden poc més d'un any i quatre mesos per presentar-nos el balanç de la seva gestió? I ens trobem, un any més, que hauria de començar amb pressupostos aprovats, projectes enllestits, amb financiació i subvencions compromeses i empena per endegar-los, amb un govern que es troba donant voltes sempre al mateix discurs, cada vegada amb menys suports d'altres formacions pels seus incompliments, i en una actitud de veure-les venir que la ciutadania de Montcada no es mereix. Volem que surtin d'aquesta inacció que, d'una vegada per totes, es posin a treballar pels interessos del nostre municipi, cosa que fins al moment tornem a dir que no han fet.

I pel que fa al comentari envers el contenciós del deute de les escoles bressol, recordem que es va presentar inicialment per sis ajuntaments al febrer de 2015, i després s'hi van afegir 30 més; d'altres s'han sumat posteriorment. Els hi recordem que des del juny de 2015 vostès també es podien haver afegit i no ho han fet. Assumeixin la seva part de responsabilitat. Ah!, per cert, també volem que facin públic ja l'estat d'execució del pressupost del darrer trimestre de 2017, perquè tothom pugui comprovar que, tot i tenir els recursos, no han arribat a complir ni el 50% de les inversions plantejades. D'això se'n diu no voler treballar per la millora de Montcada i Reixac.

M. Carmen Porro

Protegim els diners de la ciutadania

El mandat que ens ha tocat gestionar està força hipotecat per decisions prèvies i també per inactivitat del passat. Hi ha molts exemples per il·lustrar això, però posarem un parell. En primer lloc, les escoles bressol i el pagament de la Generalitat. Van decidir des de la Generalitat reduir l'aportació als ajuntaments, diners que es van haver d'assumir des del municipi. Va haver-hi l'oportunitat de portar la decisió de la Generalitat als tribunals, per tal d'intentar recuperar els diners, però no es va fer. I no estem parlant d'una quantitat de diners petita, estem parlant d'aproximadament mig milió d'euros. Per una altra banda, tenim el resultat de l'auditoria urbanística, de la que no entrarem en profunditat, doncs s'ha donat prou informació a fons aquests dies. Però si voldríem destacar les conseqüències econòmiques de les polítiques dels últims anys. El cas del qual ja estem patint les conseqüències són les expropiacions per ministeri de la llei. La gestió d'aquesta qüestió ens ha dut a haver d'assumir el pagament (de moment) de més de 24 milions d'euros, per una qüestió que es podia haver evitat perfectament amb una mica més d'atenció per part dels polítics de l'època. Cada any, aquest Ajuntament ha de fer front a 1,5 milions d'euros per aquest concepte, tenint un pressupost aproximat de 40 milions. Això vol dir que cada cop es fa més difícil configurar un pressupost sense afectar els serveis que dona l'Ajuntament, però és una factura que hem de pagar de males decisions (o no-decisions) anteriors. La mala gestió no surt gratis, i l'actual govern ha de fer front a una situació que no ha provocat, que dificulta el dia a dia i condiciona l'elaboració de la política econòmica, posant en una situació límit l'elaboració del pressupost de cada any. Com tothom pot entendre, no és fàcil donar sortida a les reivindicacions veïnals, cobrir la despesa corrent de l'Ajuntament i realitzar inversions amb el pes d'un passat que estrangula les finances locals amb deutes que no han generat cap benefici a la ciutadania. L'Ajuntament es finança amb els diners de tots i totes, per tant, tots estem perdent diners de forma totalment improductiva. Aquest govern municipal està treballant de valent per un Ajuntament honest i transparent, que farà que tot això no es pugui tornar a repetir mai més. Tot i que tots i totes haurem d'assumir els deutes del passat, la gent de Montcada ha d'estar tranquil·la d'ara endavant, no permetrem que torni a passar.

Óscar Gil

Movimientos ciudadanos por el cambio

Estos últimos días en Montcada hemos visto como diferentes movimientos sociales reivindicativos salían a la calle o se ponían en boca de la ciudadanía para reclamar unas pensiones justas, una sanidad pública de calidad o unos precios de alquiler ajustados al nivel adquisitivo medio de la población. La marea pensionista ha convocado movilizaciones delante de los ayuntamientos cada lunes a las 12h para reclamar pensiones dignas y denunciar la ridícula subida de un 0,25% anunciada por el gobierno del PP. Otras agrupaciones como la Marea Blanca está organizando concentraciones regulares para defender la sanidad pública y evitar su desmantelamiento y privatización. El 23 de enero se manifestaron delante de los hospitales para protestar por las largas listas de espera (más de 160.000 personas en Cataluña están a la espera de ser operados) y exigir más profesionales que den una atención adecuada. En Montcada se seguirán convocando manifestaciones mensuales para exigir a la Generalitat que revierta los recortes que han llevado al cierre de las urgencias nocturnas y de otros servicios que actualmente faltan y que son tan necesarios como las ambulancias, la pediatría o la ginecología. El nuevo Sindicato de Llogaters i Llogateres, presentado el 31 de enero en Montcada, también está iniciando su camino en la lucha contra los precios abusivos del mercado inmobiliario privado que hace que más de la mitad de los ingresos de las familias catalanas vaya destinado al pago de la vivienda. Exigen una regularización del precio del alquiler y un aumento del parque público de alquiler social.

En definitiva, el espíritu reivindicativo del 15M sigue vivo y despierto en muchos colectivos contra las injusticias que nos imponen los gobiernos de derechas que velan más por los intereses económicos de las grandes empresas y las clases más pudientes que por los del ciudadano medio de a pie. Sin embargo y a pesar de que son temas tan globales que afectan a la gran parte de la ciudadanía (la sanidad pública, las pensiones o el precio de la vivienda), apreciamos cómo gran parte de la población sigue sin salir a la calle a reivindicar sus derechos. Los gobiernos corruptos y abusivos nos quieren callados, sumisos y disgregados para seguir recortando nuestros derechos y, ante eso, sólo podemos hacer frente luchando y saliendo a la calle a defender nuestros intereses. ¡Contra las injusticias, movilización!

Mas Sempere

Montcada no oblida, 100 dies ja

Des de setembre fins a dia d'avui i ja portem més de 100 dies, Montcada ha omplert els carrers i les places de reivindicacions i lluites solidaries. Hem omplert els carrers de democràcia i de llibertats, hem omplert els carrers de crits plens de sentiments per la llibertat de Jordi Cuixart, de Jordi Sànchez i dels membres del govern legítim empresonats i de la resta del govern a l'exili. Crits de suport al nostre president escollit democràticament i legítim Carles Puigdemont.

Montcada en aquest sentit ha sigut un clar exemple de tolerància e indignació pels esdeveniments que estem vivint.

Montcada diu no a l'aplicació del 155.

Montcada diu llibertat pels presos polítics.

Montcada diu no esteu sols.

Montcada diu ni un pas enrere.

Montcada diu visca la República Catalana.

Montcada diu que seguirem treballant per la vostra llibertat, això encara no s'ha acabat fins que estigueu a cases.

No oblidem!!

Joan Carles Paredes

Opinions dels grups polítics amb representació al Ple

Sin noticias de los presupuestos

A día de hoy –2 de febrero–, amigos y amigas conciudadanos, el equipo de gobierno ha sido incapaz ni tan siquiera de presentar a ningún partido político de nuestra ciudad ni un triste borrador de lo que podrían ser los presupuestos de 2018 para Montcada i Reixac, lo leen bien, ni un triste borrador, absolutamente nada. No podrán como han hecho en otras ocasiones hablar de la herencia recibida, no podrán como han hecho en otras ocasiones hablar de que la oposición les bloquea los presupuestos, no podrán en definitiva echar la culpa a nadie, el equipo de gobierno es el único responsable de que nuestra ciudad no tenga unos presupuestos, de que no se puedan hacer nuevas inversiones, ellos y sólo ellos son los únicos responsables de la paralización que sufre Montcada i Reixac. Las excusas del pasado y de echar la culpa a la oposición, ya no cuelan más.

Mucho me temo que la ciudad estará como mínimo hasta abril sin presupuestos, y hablo como mínimo. La dejadez del actual equipo de gobierno es ya palpable y notoria, sus incumplimientos son ya conocidos por toda la ciudadanía, todos los barrios de la ciudad están sufriendo su manera de gobernar, muy buenas palabras por delante y nula actuación a la hora de ejecutar cualquier decisión.

Otro ejemplo es la vergonzosa dejadez de los partidos que están en el gobierno en relación a la limpieza de la ciudad. A día de hoy, todavía podemos ver carteles de la propaganda electoral de las elecciones del 21 de diciembre. Los que se llenaban la boca de tener muchos apoderados, parece que todos han huido cuando hay que retirar la propaganda electoral, es probable que los podamos ver por Estremera, donde su líder pasa los días por querer saltarse la ley y romper España. No quería acabar este escrito sin agradecer a los ciudadanos de Montcada i Reixac que el pasado 21 de diciembre hicieron a Cs el partido más votado en nuestra ciudad, un hecho histórico que nos llena de ilusión, pero sobre todo nos da fuerzas para seguir trabajando por ustedes. Es un honor y una responsabilidad ante la cual esperamos estar a la altura. Muchas gracias.

David Gerbolés

La dissidència no és delictiu

Fa anys que veiem com qualsevol manifestació per reivindicar allò que la gent creu just pot convertir-se en un fet il·legal i delictiu. Només cal que s'imputi finalitat il·lícita i aquestes mostres de poder popular es converteixen en prohibides. La repressió del poder cap a qui lluita per millorar el món no s'atura mai. Defensar uns ideals o els nostres drets mitjançant actes legítims i legals pot acabar amb penes de presó. El poder repressiu no contempla el diàleg, l'entesa ni que es reclami a favor dels drets fonamentals en aquest anomenat 'Estat democràtic'. Aquests dies vivim les detencions dels imputats dins del macrosumari 'Som 27 i més'. Detencions amb ordres de recerca conegudes abans pels mitjans de comunicació que pels propis implicats. Es demanen més de 300 anys de presó i 378.000 euros en multes a 25 estudiants, un professor i una persona del PAS per una tancada al Rectorat de la UAB. El 17 d'abril del 2013 uns 300 estudiants van tancar-se per exigir que s'apliquessin les mocions aprovades al claustre del 21 i 22 de març. Es reclamaven, entre altres, la compensació de l'augment de les taxes del 66% i un títol de transport públic especial pels estudiants (T-UAB). Aquest tancament va durar un mes. Van fer manifestacions, rodes de premsa... Però en cap cas van fer ús de la violència. Mesos després, i per primera vegada a la història, l'equip de govern d'una universitat va denunciar per via penal la gent que va portar a terme una protesta. Lamentablement, el nou equip no ha retirat la demanda, només l'ha rebaixat per responsabilitat civil, tot fent cas omís a la moció aprovada al claustre de l'UAB del 15 de desembre del 2016, on es demanava l'absolució dels 27. Estan criminalitzant l'exercici dels nostres drets fonamentals, com els de vaga, manifestació, el dret a una educació pública de qualitat... volen un poble callat, que no gosi aixecar el cap. Avui són ells, és en Josep, veí de Montcada, demà pot ser un company de feina, o algun familiar, o tu... Si restem quietes i no demostrem que també som 27 i més, esclafaran els nostres drets. Només amb la força de la gent i la nostra solidaritat podem fer front a la repressió. La nostra societat és a les mans d'aquells qui ara estudien medicina, magisteri, periodisme... Perquè sense present, no hi ha futur. Totes som 27 i més.

Josep Galván

Auditoria urbanística

El 31 de gener va ser presentada l'Auditoria Urbanística en Audiència Pública. Estem complint el compromís amb la ciutadania de transparència, honestedat i rigor. Es tracta d'un treball ingent, professional i necessari, on s'analitzen les greus problemàtiques urbanístiques que tenim pendents de resoldre. El resultat és una eina útil, sobretot, per encarar el present i el futur. No podem amagar els problemes sota l'estora, cal afrontar-los per durs que siguin. Totes les problemàtiques que estem gestionant tenen un origen concret. Venen de lluny i s'arrossegueu sense haver-se afrontat ni resolt. Són l'herència d'una època on coincidien les majories absolutes o absolutíssimes amb els recursos d'altres administracions del mateix color polític, més el boom immobiliari, la bombolla especulativa, la prepotència, la manca d'ètica i la cobdícia dels responsables polítics. La hipoteca derivada de les expropiacions (24 milions d'euros) demostra que ens mentien quan deien que deixaven una ciutat sanejada i amb un endeutament baix.

I sí, genera frustració que aquests responsables polítics se'n vagin de "rositas" amb els greuges que ens han deixat. La nostra responsabilitat és depurar responsabilitats, però no som ni fiscals ni investigadors privats. La nostra obligació fonamental com a polítics és afrontar i solucionar les problemàtiques de la ciutadania i no generar-ne de noves.

Estem posant les bases perquè això no torni a passar. No n'hi ha prou en tenir una ètica d'honestedat i una voluntat de servei públic. Estem implementant els mecanismes de control i de transparència que facin que no es pugui tornar a viure un desgavell com el que estem patint. El primer pas és reconèixer la realitat. L'auditoria ens permet fer aquest primer pas.

Hem de mirar endavant. Hem de tenir confiança. Ens en sortirem. Però hem de ser conscients d'on som i ser responsables. Tots: representants polítics, treballadors de l'Ajuntament, administracions supramunicipals i ciutadania. L'Auditoria Urbanística és un instrument necessari i útil per saber on som, quins deures tenim i com afrontar-los. És un exercici de rigor i transparència que ningú havia fet abans i que li convenia a aquest Ajuntament i a Montcada.

Jordi Sánchez

Procés 0 – Soterramiento 1

En unos momentos en que los políticos catalanes independentistas no hacen más que el ridículo en modo de esperpento, circo, farsa en definitiva..., creo que es bueno poner algo de sentido común y volver a lo importante y a lo que realmente preocupa y afecta a la gente. Y me quiero referir al tan ansiado proyecto de soterramiento de las vías del tren en nuestra ciudad. Con un gobierno español del Partido Popular esta obra finalmente está en marcha. Hay avances evidentes en el cumplimiento de los compromisos adquiridos por el Ministerio de Fomento y ADIF para el desarrollo de estas actuaciones. Ya se ha adjudicado la redacción del estudio informativo y de los proyectos básico y constructivo, con un plazo de ejecución de 21 meses. Con ello se pretende iniciar las obras a principios de 2020 con un plazo de ejecución de 38 meses y un coste estimado de 300 millones de euros. Creo que es de justicia reconocer qué gobierno y de qué color hará realidad finalmente esta reivindicación de Montcada i Reixac. Algunos se dedicaron a firmar papeles para nada, brindar con cava y hacerse fotos, todo ello para nada, y otros nos hemos dedicado a trabajar para conseguir llevar a cabo este soterramiento tan necesario de la línea R2. Asimismo, ADIF también invertirá en los próximos meses cerca de 1 millón de euros en diferentes mejoras en los pasos a nivel y en mejorar las vallas de protección de las vías. Todo ello debe ir acompañado de un buen comportamiento y civismo por parte de los ciudadanos porque de nada sirve gastar estas cantidades de dinero en mejoras si, por otro lado, vemos continuamente cómo algunas personas deciden saltarse las vallas o no respetar los tiempos en que las barreras están bajadas porque el paso del tren es inminente. Creo que debe aumentar la concienciación de las personas sobre el enorme riesgo que ello comporta y hubiéramos evitado alguna desgracia. Dicho esto, celebramos el compromiso, la seriedad y la responsabilidad del gobierno español con Montcada i Reixac.

Eva García